

OPONENTSKÝ POSUDEK

Tereza Pohlreichová, ORGANIZACE A DRAMATURGIE PŘEDNÍCH FESTIVALŮ JAZZOVÉ HUDBY V ČR
(bakalářská práce), HAMU, Praha 2018

Ve své bakalářské práci spojila autorka své důkladné teoretické i praktické zkušenosti z oblasti jazzu a jeho interpretace s přístupem zkušené producentky a zaměřila se na tematiku organizace a dramaturgie jazzových festivalů v České republice. Postupuje velmi dobře od stručného exkursu do historie jazzu a jeho vlivu na další oblasti hudby v předválečném Československu až k rozboru současné situace. Zvolila metodu sondy do tří podle ní nejnámějších jazzových festivalů na území České republiky, když ovšem předtím naznačila kolik festivalů nebo událostí označovaných za festival v současnosti v oblasti jazzu a jeho různých derivátů existuje. Její zvolená metoda je velmi dobrá a postup práce ukazuje schopnost velmi přesně s nutnou dávkou kritičnosti „vyhmátnout“ podstatu analyzovaného jevu. Autorka si všímá nejen dramaturgie („produktu“) festivalů, ale i jejich organizačního a ekonomického zázemí, rovněž i propagace a PR. Považuji přístup autorky za vzorový a oceňuji i fakt, že neulpěla na množství faktografického materiálu, který s potřebnou akribií přináší, ale dokázala všechna fakta kriticky a uplatněním vlastních názorů ohodnotit. Dokáže pracovat i s různými typy pramenů a literaturou a v tomto smyslu je práce fundovaná a solidní. Práci jsem pročetl s velkým zájmem a považuji ji – byť v pozici oponenta – za velice zdařilou a užitečnou pro každého čtenáře, který by se danou problematikou chtěl zabývat.

Mám jen několik velmi drobných připomínek a podnětů k diskusi (citace autorky kurzívou):

Právě postava Rudolfa Antonína Dvorského, jehož 120. výročí od narození oslavíme příští rok, je pro vývoj zdejší jazzové hudby velmi důležitá, neboť Dvorský projevoval činnost nejen uměleckou, ale později také nakladatelskou.

Raději přesně datovat, obvyklá drobná chyba při psaní – po letech už nebude jasné, kdy to bylo nebo bude, nebo uvést data R. A. Dvorského (1899 – 1966)

Str. 15

Pokud zůstaneme v severních Čechách, nesmíme opomenout také trutnovský festival Jazzinec, který letos čeká jubilejní dvacátý ročník. Jeho hlavní část se probíhá od února do dubna a každý týden v tomto období se koná jeden koncert.

Str. 54

Proto se domnívám, že by na festivalech na našem území měli mít domácí umělci své místo jisté.

Ano, tady zcela bez výhrad s autorkou souhlasím, jen ještě dodávám, že kromě všech dalších uvedených argumentů je jedním z nich i příslušný rozbor financování, pokud většina rozpočtů pochází

z veřejných zdrojů (oni, respektive i my, často zmiňovaní „daňoví poplatníci“) neměli by čeští interpreti chybět i z tohoto důvodů.

„Pokud bych uvažoval na základě zkušenosti z minulosti, prosadili se pouze jednotlivci (J. Hammer, M. Vitouš, G. Mráz, O. Pivec). Co se týče prezentace jazzových hudebníků, je, podle mě, problém v tom, že neexistuje manažér, který by se dlouhodobě systematicky věnoval jednotlivému hudebníkovi nebo kapele.“²⁵ Je tedy otázkou času a zdejšího vzdělávání v oblasti hudební produkce, nakolik se rozroste manažerská základna o profesionály, kteří budou schopni oslovovat zahraniční organizátory a publikum všemi dostupnými prostředky. Jisté ale je, že poptávka po vystoupeních na festivalech ze strany umělců je velmi vysoká a festivaly hrají v prezentaci místních umělců zcela zásadní roli.

Určitě pravdivý citát a zkušenost, z druhé strany je vždy problém věnovat se „manažersky“ jen jednomu interpretovi, z hlediska záběru a hloubky práce je to nesmírně účinné a výhodné, z hlediska finanční výnosnosti a vlastní existence manažera to představuje problém, zejména u mladých začínajících umělců, jejichž honoráře nejsou vysoké